

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Marie Součkové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **B., spol. s r. o.**, zastoupeného advokátem JUDr. Tomášem Hándlem se sídlem Pavla Švandy ze Semčic 7, Praha 5, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2003 č.j. 25105/03-7020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2006 č. j. 8 Ca 58/2006 - 129,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2006 č. j. 8 Ca 58/2006 - 129, jímž byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2003 č.j. 25105/03-7020.

Nejvyšší správní soud vyšel z tohoto skutkového a právního stavu věci:

Rozhodnutím státní rostlinolékařské správy č.j. 0227/2003/Ř-10 ze dne 20. 3. 2003 byla zrušena registrace přípravku na ochranu rostlin POLYVERSUM, registr. č. 1455-2 podle ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů (dále „zákon o rostlinolékařské péči“). Důvodem pro zrušení registrace bylo nedodržení závazných podmínek stanovených v rozhodnutí o registraci přípravku, ve vztahu k počtu oospór, který je platným rozhodnutím stanoven hodnotou

10⁶ oospór *Pythium oligandrum* v 1 g přípravku s tolerancí 25% podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 84/1997 Sb., ve znění vyhlášky č. 120/1999 Sb.

Rozhodnutím Ministerstva zemědělství č.j. 25105/03-7020 ze dne 2. 7. 2003 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí se uvádí, že část produkce přípravku, uvedená do oběhu, neodpovídá podmínkám uvedeným v rozhodnutí o registraci. V řízení bylo provedeno 30 odběrů, jak žalobcem, tak prvoinstančním orgánem, i při uplatnění 25% tolerance bylo 5 vzorků podlimitních, což vedlo ke zrušení registrace přípravku. Z jedné šarže byly rozborovány dva vzorky odebrané různými subjekty, tato okolnost nemá vliv na objektivitu posouzení. Správní řízení ve věci registrace nikterak nezávisí na výsledku předchozího řízení o uložení pokuty. K namítané podjatosti dvou osob z odborné komise druhoinstanční správní orgán uvedl, že tyto osoby nemají vztah k prosperitě odvolatele ani vlastní finanční či obchodní zájmy v oboru. Výsledek hlasování zbývajících členů odborné komise by se ani při eliminaci hlasů těchto osob nezměnil.

Proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství byla podána žaloba, v níž žalobce napadl všechny výroky rozhodnutí žalovaného s tím, že bylo vydáno na základě nesprávného posouzení věci a v řízení došlo k procesním vadám. Žalobce uváděl, že odběry vzorků přípravku POLYVERSUM nebyly provedeny dle závazné metodiky a byly zatíženy řadou chyb. Odběr byl proveden z tzv. hobby balení o hmotnosti 0,5 či 1 gramu, tento vzorek nemůže být reprezentativní vzhledem k nehomogennímu rozdělení přípravku v balení, odběry nebyly navíc prováděny u žalobce. Jeden vzorek byl nesprávně do výsledků zahrnut dvakrát. Dle žalobce nelze pět nevyhovujících vzorků z třiceti odebraných považovat za závažné porušení podmínek registrace, které by odůvodnilo zrušení registrace. Tuto otázku je nutné konzultovat se znalcem z oboru mikrobiologie.

Z hlediska procesních závad žalobce vytkl pochybení u dvou navazujících řízení, kdy byl žalobce prvoinstančním orgánem za totéž porušení postižen sankcí za delikt (rozhodnutí č.j. 0774/2002/Ř-10 ze dne 29. 7. 2002) a dříve než mohl sjednat nápravu, bylo s ním zahájeno další řízení o zrušení registrace. Před rozhodnutím o pokutě žádné pravomocné rozhodnutí neobdržel a vzorky pro řízení o zrušení registrace byly z doby před právní mocí rozhodnutí o pokutě. Tento postup lze přirovnat k porušení zásady „ne bis in idem“, přičemž správní orgán I. stupně dále nerespektoval základní principy řízení o udělování pokut; pokuta má být trestem a motivací k neopakování porušení.

Žalobce dále namítl, že v odborné komisi, která se podle zákona o rostlinolékařské péči k věci vyjadřovala, zasedaly dvě podjaté osoby, které veřejně prezentovaly svůj negativní vztah k žalobci, tyto osoby jsou odborníci na fytopatologii a ovlivnily názor komise. V žalobě jsou uvedena jména těchto osob a tvrzený negativní vztah je konkretizován. Žalobce proto vyjádřil pochybnost o objektivitě těchto osob, které byly v procesním smyslu podjaté, takže prvostupňové rozhodnutí mělo být zrušeno.

Městský soud v Praze rozsudkem č. j. 8 Ca 171/2003 - 63 ze dne 20. 5. 2004 žalobu zamítl.

Soud neakceptoval námitku žalobce vůči metodice odběru vzorků a odběru vzorků z tzv. hobby balení o malé hmotnosti. Bylo-li zjištěno, že přípravek POLYVERSUM v několika případech neobsahuje množství účinné látky stanovené v rozhodnutí o registraci, pak tato skutečnost znamenala závažné porušení povinnosti a orgány rostlinolékařské péče byly povinny registraci přípravku zrušit. K otázce odpovědnost za správní delikt a zrušení

registrace soud uvedl, že šlo o dvě nezávislé právní skutečnosti, mezi nimiž zákon o rostlinolékařské péči nekonstruuje žádný vztah. Odborná komise pro přípravky se pouze vyjadřuje před rozhodnutím o zrušení registrace, má tedy toliko poradní hlas a její vyjádření tak může být jen jedním z podkladů pro rozhodnutí, které činí příslušný orgán rostlinolékařské péče. Není rozhodné, že členy odborné komise byly osoby, které podle žalobce k němu, resp. k předmětnému přípravku měly negativní vztah.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že uplatněné žalobní body nejsou důvodné a žalobu podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) zamítl.

Proti rozhodnutí Městského soudu v Praze byla stěžovatelem včas podána kasační stížnost, která byla podána z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Kasační stížnost vyjadřovala nesouhlas s tím, že ze zákona plyne povinnost zrušit registraci v případě závažného porušení rozhodnutí o registraci, jak uvedl Městský soud v Praze. Ustanovení o uložení pokuty a o zrušení registrace „pracují se stejným proviněním“. Podle názoru stěžovatele je logické a evidentní, že v zákoně existuje určité „odstupňování“ sankcí.

Kasační stížnost dále zpochybňovala způsob provádění testů a tedy i jejich výsledků. K prokázání tohoto tvrzení měly sloužit důkazy, které byly navrženy u Městského soudu v Praze, ale o jejich provedení nebylo rozhodnuto.

Stěžovatel dále namítal, že řízení před soudem trpělo vadami, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Stěžovatel se domníval, že soud měl před skončením jednání dát výzvu odpovídající výzvě podle § 119a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., a to s přihlédnutím k § 64 s. ř. s.

Soud též zaujal nesprávný výklad § 71 s. ř. s., protože koncentrační zásada neplatí o důkazech k prokázání dosavadních tvrzení, tedy žalobních bodů uvedených ve lhůtě.

Stěžovatel uvedl, že navrhované důkazy včetně návrhů na výsledky svědků či ustanovení znalce nebyly provedeny. O těchto důkazních návrzích však především nebylo soudem vůbec rozhodnuto. Soud tedy pominul listinné důkazy a důkazní návrhy, jako kdyby neexistovaly. I kdyby soud návrhy důkazů zamítl jako přesahující rámec řízení, měl o tom alespoň rozhodnout.

Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 3 As 43/2004 - 95 ze dne 8. 2. 2006 zrušil rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 171/2003 - 63 ze dne 20. 5. 2004 a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Zdejší soud konstatoval, že aplikace koncentrační zásady se vztahuje pouze na rozšíření žaloby na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo na rozšíření žaloby o další žalobní body (§ 71 odst. 2 s. ř. s.), nikoli na návrhy na provedení důkazů. V projednávané věci Městský soud v Praze ponechal všechny návrhy na provedení důkazů, ať již byly podány v žalobě nebo později, zcela stranou. Nerozhodl o tom, které důkazy z těch, které byly žalobcem navrženy, provede, a tím pochopitelně ani v odůvodnění rozsudku nemohl zdůvodnit, proč o provedení těchto důkazů rozhodl ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s.

Řízení u Městského soudu v Praze tak bylo zatíženo jinou vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

V dalším řízení Městský soud v Praze měl rozhodnout, které z důkazů navržených žalobcem provede. Bylo také jeho povinností odůvodnit, co jej vedlo k přijatému rozhodnutí, protože absence řádného odůvodnění rozhodnutí vede k nepřezkoumatelnosti a nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces.

Rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 58/2006 - 129 ze dne 17. 10. 2006 byla opět zamítnuta žaloba žalobce. Soud předně zamítl návrhy žalobce na doplnění

dokazování. Při zdůvodnění zamítnutí důkazního návrhu provedeného právním stanoviskem advokáta soud uvedl, že dokazování v řízení před soudem slouží výlučně k objasnění skutkových okolností věci, nikoli zaujetí právního názoru. Stejně tak zamítnutý návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem znalce z oboru zemědělství-rostlinné výroby směřoval k prokázání účinnosti přípravku POLYVERSUM, nikoli k otázkám porušení podmínek registrace. Soud dále neakceptoval důkaz opisem rozhodnutí Státní rostlinolékařské zprávy ze dne 16. 3. 2006 zn. REG 4556-0/76.06. o registraci přípravku a návrh na doplnění dokazování výsledky jmenovitě označených osob, neboť řízení o žalobě je především řízením přezkumným, nikoli nalézacím. Smyslem činnosti soudu při vlastním dokazování je tedy jen opatřit si podklad pro ověření zákonnosti postupu a rozhodnutí správního orgánu, nikoli však nahrazovat činnost správního orgánu.

Soud uvedl, že žalovaný i prvoinstanční správní orgán vycházely z podkladů zjištěných ve správním řízení, žalovaný byl s těmito podklady seznámen a mohl již v průběhu řízení před prvoinstančním správním orgánem či orgánem odvolacím uplatnit své skutkové námítky. V odvolání naopak žalobce uvedl, že způsob provádění laboratorních testů nezpochybňuje. Soud měl z obsahu správního spisu za to, že žalobce vznášel jen námítky vůči interpretaci výsledku testů, skutková zjištění správního orgánu byla dostatečná a správná a za tohoto stavu věci nebyly v řízení před soudem důvody k opakování nebo doplňování dokazování správními orgány.

Soud neakceptoval námitku žalobce vůči metodice odběru vzorků, neboť žalobce byl o způsobu odběru vzorků informován již ve správním řízení, ve vyjádření k zahájení řízení ani v řízení odvolacím nebyl odběr vzorků žalobcem zpochybněn, odběr vzorků probíhal i u žalobce. K námitce odběru vzorků z tzv. hobby balení o malé hmotnosti soud uvedl, že pokud žalobce dodává přípravek na trh v balení o různé hmotnosti, pak každé balení musí podléhat předepsanému množství účinné látky vyhovovat a žalobce musí předepsané množství účinné látky v každém balení zajistit.

K argumentaci žalobce, že pět nevyhovujících vzorků z třiceti vzorků odebraných nepředstavuje tak závažné porušení a že zjištěné rozdíly nejsou z hlediska kritérií platných pro mikrobiologii významné, soud naznal, že zákon o rostlinolékařské péči výslovně uvádí právě nedodržení závazných podmínek stanovených v rozhodnutí o registraci přípravku jako příklad závažného porušení povinnosti. Bylo-li tedy zjištěno, že přípravek POLYVERSUM v několika případech neobsahuje množství účinné látky stanovené v rozhodnutí o registraci, pak tato skutečnost znamenala závažné porušení povinnosti a orgány rostlinolékařské péče byly povinny registraci přípravku zrušit. Zákon o rostlinolékařské péči nestanoví žádnou kvantifikaci nedodržení závazných podmínek.

K tvrzení žalobce, že na základě totožných zjištění byla vůči němu vyvozena odpovědnost za delikt a došlo taktéž ke zrušení registrace, soud uvedl, že skutečnost, že žalobci byla za (díl) totožné porušení povinností uložena pokuta, neznamenal nic podstatného pro rozhodování o zrušení registrace, neboť šlo o dvě nezávislé právní skutečnosti, mezi nimiž zákon o rostlinolékařské péči nekonstruuje žádnou souvislost či závislost. I kdyby tedy podkladem jak pro vyvození odpovědnosti za delikt, tak pro rozhodování o zrušení registrace byla totožná zjištění o závadách na straně žalobce, neznamenal by to žádný rozpor se zákonem o rostlinolékařské péči.

Pokud jde o námitku podjatosti dvou osob, které zasedaly v odborné komisi, soud ze zákona o rostlinolékařské péči dovodil, že odborná komise pro přípravky se pouze vyjadřuje před rozhodnutím o zrušení registrace, má tedy toliko poradní hlas a její vyjádření tak může být jen jedním z podkladů pro rozhodnutí, které činí příslušný orgán rostlinolékařské péče. Tento orgán nemá ze zákona žádnou povinnost se vyjádřením odborné

komise řídit či k němu jakkoliv přihlížet. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je pouze konstatováno, že komise se vyjádřila, ale rozhodnutí se o toto vyjádření nikterak neopírá. Za tohoto stavu není rozhodné, že členy odborné komise byly osoby, které podle žalobce k němu, resp. k předmětnému přípravku měly negativní vztah.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že uplatněné žalobní body nejsou důvodné a žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 8 Ca 58/2006 - 129 ze dne 17. 10. 2006 podal stěžovatel včas kasační stížnost.

Kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní uplatňuje důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3. s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud při tom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost vyjadřuje nesouhlas s tím, že ze zákona plyne povinnost zrušit registraci v případě závažného porušení rozhodnutí o registraci, jak uvedl Městský soud v Praze. Ustanovení o uložení pokuty a o zrušení registrace „pracují se stejným proviněním“. Podle názoru stěžovatele je logické a evidentní, že v zákoně existuje určité „odstupňování“ sankcí. Správní orgán popřel základní principy účelu sankcí ve smyslu nápravy a prevence, byla porušena zásada „ne bis in idem“ a princip proporcionality ukládání sankcí.

Kasační stížnost dále zpochybňuje způsob provádění testů a tedy i jejich výsledků. K prokázání tohoto tvrzení měly sloužit důkazy, které byly navrženy u Městského soudu v Praze, ale o jejich provedení bylo rozhodnuto Městským soudem v Praze nesprávným rozhodnutím o zamítnutí důkazních návrhů, nebyl ustanoven znalec k vypracování znaleckého posudku.

V kasační stížnosti je vznesena námitka nesprávného právního názoru soudu pokud jde o tvrzenou podjatost dvou členů odborné komise. Z ust. § 40 odst. 2 písm. d) zákona o rostlinolékařské péči plyne, že Ministerstvem zemědělství jmenovaná komise se obligatorně vyjadřuje před případným zrušením registrace. Dle výkladu ust. § 9 až § 13 správního řádu je stanovena povinnost vyloučení takto podjatých osob.

Stěžovatel navrhuje zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Stížní důvod obsažený v ust. v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve smyslu tvrzeného nesouhlasu s tím, že ze zákona plyne povinnost zrušit registraci v případě závažného porušení rozhodnutí o registraci, posoudil Nejvyšší správní soud takto:

Ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona o rostlinolékařské péči stanoví, že příslušný orgán rostlinolékařské péče zruší registraci přípravku v případě závažného porušení povinností osobou, již bylo vydáno rozhodnutí o registraci, zejména při nedodržení závazných podmínek stanovených v rozhodnutí o registraci přípravku.

Za splnění těchto zákonem stanovených podmínek, tedy při nedodržení závazných podmínek stanovených v rozhodnutí o registraci přípravku, správnímu orgánu nezbyvá, než registraci přípravku zrušit. Zákon o rostlinolékařské péči tak úpravou řízení o odejmutí registrace reaguje na situaci, kdy přípravky již nemají vlastnosti odpovídající aktuálním podmínkám registrace, kdy není zakotvena možnost správního uvážení správního orgánu,

zda registraci zruší, či nikoliv. Rozhodnutí o zrušení registrace přípravku nepředchází povinnost správního orgánu upozorňovat na porušení povinností, stanovení možnosti sjednání nápravy, či předchozí ukládání pokuty pro zachování obecného principu proporcionality. Účelem zrušení registrace je tedy především ochrana spotřebitelů.

Pokuta byla stěžovateli uložena za (dílem) shodné porušení povinností ale i za jiný druh porušení zákona o rostlinolékařské péči.

Zákon o rostlinolékařské péči tedy připouští uložení pokuty za správní delikt podle ust. § 44 odst. 2 písm. d) a zároveň rozhodnutí o zrušení registrace, nepředpokládá se souvislost nebo závislost správních rozhodnutí, oba instituty sledují v režimu zákona o rostlinolékařské péči jiný účel.

Z uvedeného vyplývá, že argumentace aplikací obecných zásad proporcionality a zásady ne bis in idem není v dané souvislosti příležitá.

Kasační stížnost dále zpochybňuje způsob provádění testů a tedy i jejich výsledků. K prokázání tohoto tvrzení měly sloužit důkazy, které byly navrženy u Městského soudu v Praze, ale o jejich provedení bylo rozhodnuto Městským soudem v Praze nesprávným rozhodnutím o zamítnutí důkazních návrhů, nebyl ustanoven znalec k vypracování znaleckého posudku.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 As 43/2004 - 95 vyslovil, že „Městský soud v Praze rozhodne, které z důkazů navržených žalobcem provede. Bude také jeho povinností odůvodnit, co jej vedlo k přijatému rozhodnutí, protože absence řádného odůvodnění rozhodnutí vede k nepřezkoumatelnosti a nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces“.

Městský soud neakceptoval návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru zemědělství – rostlinné výroby, případně se specializací na mikrobiologii. Předmětem sporu je otázka právní, tedy spor o aplikaci ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona o rostlinolékařské péči, k němuž se znalec nemůže vyjadřovat.

Podle ust. § 52 odst. 1 s. ř. s. má soud právo posoudit a rozhodnout, které z navržených důkazů provede a které nikoli, toto právo jej však nezabavuje povinnosti odůvodnit, co jej vedlo k takovému závěru a z jakého důvodu považuje provedení důkazů za nadbytečné. Této povinnosti v projednávané věci Městský soud v Praze dostal.

Rozsudek Městského soudu v Praze obsahuje zdůvodnění, když soud konstatoval, že předmětem sporu není otázka účinnosti přípravku na ochranu rostlin POLYVERSUM v závislosti na koncentraci jeho účinného agens, ale toliko posouzení, zda došlo k porušení podmínek stanovených v registraci tohoto přípravku.

Tvrdil - li stěžovatel v odvolacím řízení, že pro účely odvolání proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu nezpochybňuje způsob provádění laboratorních testů, a z tohoto vyjádření v kasační stížnosti dovozuje nesouhlas se způsobem provádění testů a tedy i s jejich výsledky, konstatuje Nejvyšší správní soud k tomuto rozporu následující.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že stěžovatel nezpochybňoval ve správním řízení způsob provádění laboratorních testů, správnost výsledku testů, skutková zjištění opatřená prvoinstančním orgánem nebyla nedostatečná, neúplná nebo nesprávná. V otázce posouzení výsledku testů ve vztahu k ust. § 23 odst. 1 písm. c) zákona o rostlinolékařské péči tedy Městský soud v Praze dovedl, že se jedná toliko o otázku právní, nikoli odbornou a nutnou k provedení dokazování znaleckým posudkem, jak již bylo konstatováno výše.

V kasační stížnosti je vznesena dále námitka nesprávného právního názoru soudu pokud jde o tvrzenou podjatost dvou členů odborné komise. Z ust. § 40 odst. 2 písm. d) zákona o rostlinolékařské péči plyne, že Ministerstvem zemědělství jmenovaná komise se obligatorně vyjadřuje před případným zrušením registrace. Podle výkladu ust. § 9 až § 13 správního řádu vyplývá dle stěžovatele nutnost vyloučení takto podjaté osoby.

Ust. § 9 správního řádu stanoví, že pracovník správního orgánu je vyloučen z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Z projednávání a rozhodování před správními orgány je vyloučen také ten, kdo se v téže věci zúčastnil řízení jako pracovník správního orgánu jiného stupně. Podle ust. § 40 odst. 2 zákona o rostlinolékařské péči ministerstvo zemědělství jmenuje odbornou komisi pro přípravky, která se vyjadřuje z hlediska požadavků podle § 19 odst. 1 písm. b) před rozhodnutím o jejich registraci podle § 21, jde-li o přípravky obsahující účinnou látku, která není obsažena v žádném z přípravků registrovaných v České republice a před rozhodnutím o zrušení registrace podle § 23 odst. 1 písm. b) a c).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že pokud by se účastnil projednávání a rozhodování věci pracovník správního orgánu, který by byl ve smyslu ustanovení § 9 správního řádu vyloučen pro pochybnosti o jeho nepodjatosti, jedná se o procesní vadu, která obecně může mít vliv na zákonnost takového rozhodnutí.

V daném případě se odborná komise pouze vyjádřila před rozhodnutím o zrušení registrace, nevystupovala jako komise správní, která by ve věci rozhodovala, její stanovisko bylo toliko poradní, pro rozhodování pracovníků správního orgánu rostlinolékařské péče nezávazné. Zákonem o rostlinolékařské péči není stanovena povinnost správního orgánu ke stanovisku komise přihlížet, vztah podjatosti členů komise tak pojmově ani není možný.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody kasační stížností stěžovatelem uplatněné podle ust. § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s nejsou dány, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou dle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému stěžovateli náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v dané věci nevznikly náklady převyšující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

